

ÁNH SÁNG THE LIGHT

SỐ

600

October 2nd. 2011. Vol. 36. No.10SỐ 600 * Chúa Nhứt, ngày 2 tháng 10 năm 2011**TẬP-TÀNH CHẢNG GANH-TỊ**

Tất cả sanh-vật đều sống theo bản-năng, trước sau như một, duy con người là sanh-vật luôn cầu tiến, không bao giờ an-phận hay thỏa-mãn minden đã đạt được. Tổ ong là cả một nghệ-thuật cấu-trúc từ ngàn xưa đến nay vẫn bất di bất dịch. Nhà cửa-con người thì mỗi thời mỗi khác. Tình-thần cải-tiến luôn được đề-cao trong tất cả mọi lãnh-vực của cuộc sống và tình-thần ganh-đua phát-sinh với phuong-châm: "cạnh-tranh mới sanh tồn".

"Cạnh-tranh" bởi "ganhs" mà có. "Ganh" là làm sao cho hơn người. Hơn người không cần hơn nhiều, hơn tí-tì là được. Trong cuộc chạy đua, người tới đích trước người kế-tiếp chỉ vài sao trong một giây được kể là thắng cuộc. Hai cửa hàng bán vật-dụng như nhau, ganh nhau, hạ giá tí-tì là đủ sức lôi kéo khách vào cửa hàng mình.

Ganh tí-tì nói gọn là ganh-tị.

Khi chúng ta làm chung một việc thường ganh-tị, chỉ muốn mình hơn người, chẳng ai muốn người khác hơn mình, nên người đời mới nói: "Hai cô ca sĩ có thương nhau bao giờ". Ganh tị - hơn người chẳng nổi thì ganh-ghét. Chúng ta đành chấp nhận ganh-tị và ganh-ghét.

Hơn người, người ghét, kém người, người khinh.

Thà chịu ghét, hơn chịu khinh.

Khi chúng ta làm chung một mục-đích thì chẳng hề thấy bóng dáng ganh-tị, thấy người hơn mình thì mừng và hỗ-trợ nhau. Thấy người kém mình thì thương và nâng-đỡ, nên người đời có câu: "Chị ngã em nâng". Làm chung một việc, "chị ngã" là em đập thêm cho chị nambi luôn để còn một mình "em" độc quyền. Chỉ có làm chung vì một mục-đích mới có trường-hợp "chị ngã em nâng".

Tập-tành yêu-thương ở bước thứ ba là: "Tình yêu-thương chẳng ganh-tị" (I Cô-rinh-tô 13:4).

Cơ-đốc nhân "chẳng ganh-tị" nhưng chắc-chắn lúc nào cũng "ganhs" với chính mình. Phao-lô luôn tự-nhủ: "Ấy không phải tôi đã giữ giải rồi, hay là đã đến nơi trọn lành rồi đâu, nhưng tôi đương chạy hối cho giữ được, vì chính tôi đã được Đức Chúa Jésus-Christ giữ lấy rồi" (Phi-líp 3:12). Lời Kinh-Thánh dạy Cơ-đốc nhân luôn cầu tiến: "Vậy nên, về phần anh em, phải gắng hết sức thêm cho đức-tin mình sự nhơn-đức, thêm cho nhơn-đức sự học-thức, thêm cho học-thức sự tiết-dộ, thêm cho tiết-dộ sự nhịn-nhục, thêm cho nhịn-nhục sự tin-kính, thêm cho tin-kính tình yêu-thương anh em, thêm cho tình yêu-thương anh em lòng yêu-mến" (II Phi-e-rô 1:5-7).

Thiếu "ganhs" là có "ganhs-tị". Kinh-Thánh đã ghi lại thế nào hai anh em đầu-tiên là Ca-in và A-ben, bởi "ganhs-tị" mà Ca-in đã giết em mình là A-ben. Hai anh em đều dâng tết-lê cho Đức Chúa Trời. "Đức Giê-hô-va doái xem A-ben và nhận lễ vật của người; nhưng chẳng doái đến Ca-in và cũng chẳng nhận lễ vật của người. cho nên Ca-in giận lắm và gầm nét mặt xuống" và sau đó Ca-in giết A-ben (Sáng-thế ký 4:3-8). Quí vị muốn hiểu rõ diễn-tiến gây nên sự "ganhs-tị" giữa Ca-in và A-ben,

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

mời quí vị đọc Bài-Học Kinh-Thánh – Sáng-thế Ký (phần I) sẽ rõ.

Kinh-Thánh cũng ghi lại thế nào Ra-chênh vợ Gia-cốp không sanh được con, trong khi chị mình là Lê-a bị cha tráo trong ngày cưới cứ sanh đều-dều. "Ra-chênh thấy mình chẳng sanh con cho Gia-cốp, thì đem lòng ganh-ghét chị, nói cùng Gia-cốp rằng: Hãy cho tôi con, bằng không, tôi chết" (Sáng-thế ký 30:1).

Kinh-Thánh cũng ghi lại thế nào các anh của Giô-sép đã ganh với đứa em út vì được cha thương hơn. "Các anh thấy cha thương Giô-sép hơn bọn mình, bèn sanh lòng ganh-ghét, chẳng có thể lấy lời từ-tế nói cùng chàng được" nên đã tìm cách hại Giô-sép (Sáng-thế ký 37:4, 12-20).

Kinh-Thánh cũng ghi lại thế nào quan tòa Phi-lát nhận biết "các thầy tế-lê đã nộp Ngài bởi lòng ganh-ghét" (Mác 15:10).

Với tấm lòng ganh-tị, ganh-ghét chúng ta dễ bức-tức và tìm cách hại người chúng ta ganh-tị.

Cơ-đốc nhân có "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5). Với "sự yêu-thương" này, chúng ta "chẳng ganh-tị" và khó "ganhs-ghét" người hơn mình.

Trong công-trường thuộc linh cũng chẳng thiếu những vị "giảng-đạo" đầy lòng "ganhs-tị". Trong thời Phao-lô đã có hạng "giảng-đạo" loại này. "Thật có một đội người vì lòng ganh-tị và cãi-lãy mà rao-truyền Đấng Christ, nhưng cũng có người lấy ý tốt mà rao-truyền". Phao-lô không "ganhs-tị" nên "mừng" vì nhận biết: "Song có hè gì! đâu thế nào di nữa, hoặc làm bộ, hoặc thật-thà, Đấng Christ cũng được rao-truyền; ấy vì đó tôi đương mừng-rõ, và sẽ còn mừng-rõ nữa" (Phi-líp 1:16-18).

Vì mục-đích làm vinh-hiển danh Chúa, Phao-lô "chẳng ganh-tị" mà còn tìm mọi cách để người hơn mình. Phao-lô không ngại cho mọi người biết sự thua-sút của mình: "Chúng tôi là kẻ ngu-dại vì có Đấng Christ, nhưng anh em được khôn-ngoan trong Đấng Christ; chúng tôi yếu-duối, anh em mạnh-mẽ; anh em quý-trọng, chúng tôi khinh-hèn. Cho đến bây giờ, chúng tôi vẫn chịu đói khát, trần mìn, bị người ta vả trên mặt, lulu-lạc rày đây mai đó. Chúng tôi dùng chính tay mình làm việc khó-nhọc; khi bị rủa-sả, chúng tôi chịu phước, khi bị vu-oan, chúng tôi khuyên-dỗ, chúng tôi giống như rác-rến của thế-gian, cặn-bã của loài người" (I Cô-rinh-tô 4:10-13). Cái "sướng" của Phao-lô là "chẳng ganh-tị" và chẳng ai thèm "ganhs-tị" với Phao-lô là người bị coi là "ngu-dại ... yếu-duối ... khinh-hèn ... như rác-rến của thế-gian, cặn-bã của loài người".

Trong tình yêu-thương của Chúa, chúng ta "chẳng ganh-tị" với người, cũng đừng làm cho người ta "ganhs-tị" với mình. Nếu có điểm nào hơn người, thì mời gọi như Phao-lô: "Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy" (I Cô-rinh-tô 11:1).

Cơ-đốc nhân chân-chính có "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời" thì "chẳng ganh-tị", cũng chẳng làm cớ cho người khác "ganhs-tị".

Vì mục-sư trẻ nói thẳng với tôi:

- Em ganh với mục-sư đó. Chúa ban cho mục-sư nhiều ơn, còn em Chúa chỉ ban cho vài ơn lè-té. Tôi nhìn vị mục-sư trẻ mỉm cười và đáp:

- Tôi mong Chúa ban ơn cho mục-sư gấp đôi ơn Chúa ban cho tôi. Nhưng không biết khi mục-sư đọc nguyên-tắc Chúa ban được ghi trong Lu-ca 12:48 mục-sư còn dám mong Chúa ban cho nhiều ơn không? Nguyên-tắc như vậy: "Vì ai đã được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều, và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều hơn". Hiểu được nguyên-tắc này, chúng ta "chẳng ganh-tị" với người được ơn hơn mình, song tìm cách hỗ-trợ, giúp đỡ hầu người "được ban cho nhiều" làm được "nhiều" theo ơn Chúa ban cho.

Cơ-đốc nhân chân-chính được Chúa ban ơn và làm được điều gì, hãy "bắt chước" Phao-lô, ý-thức: "Nhưng tôi nay là người thế nào, là nhờ ơn Đức Chúa Trời, và ơn Ngài ban cho tôi cũng không phải là uổng vây. Trái lại, tôi đã làm nhiều việc hơn các người khác, nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi" (I Cô-rinh-tô 15:10).

Trong tình-thương của Chúa, Cơ-đốc nhân chân-chính "chẳng ganh-tị" với người, và giúp người "chẳng ganh-tị" với mình.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Ông. MS Lê-dinh-Huấn – Carrollton, TX	25\$00
- Cô Tân-Bích – San Diego, CA	50\$00
- Ông Hồ-Xuyên – St. Charles, MO	20\$00
- Anh Phạm-Hùng – Jacksonville, FL	10\$00
- Ông BS Trần-quý-Trung – San Diego, CA	100\$00
- Ông Võ-xuân-Hương – Amarillo, TX	20\$00
- AC. Từ James – Lake Forest, CA	150\$00
Tâm-Linh – Houston, TX	300\$00
- AC. Sơn-ngọc-Dũng – Bellflower, CA	50\$00
- Cô Nguyễn-Cindy – Ft. Valley, CA	20\$00
- AC. Nguyễn-Quy & Hà – Culver City, CA	100\$00
- Bà Đoàn-ngọc-Xuân – San Diego, CA	85\$00
- Chiên của Chúa – San Diego, CA	130\$00
- Ân-Danh – San Diego, CA	50\$00
- Ông Phan-thanh-Yển – San Jose, CA.	1,000\$00
- Ông Phan-thanh-Linh – Lakeside, CA	200\$00

CHÂN THÀNH CẢM-ƠN QUÍ VI

SÁCH MỚI

NĂNG-LỰC LỜI NÓI

Theo các nhà tâm-lý học, 90% những sự bất hòa trong gia-đình, ngoài xã-hội đều do lời nói mà ra. Sách luận đến:

Nguy-hiem của Lời Nói gồm có:

Lời dối, Lời gây chia-rẽ, Lời tranh-cãi, Lời vu-khổng, Lời xâng-xóm, Lời Phê-bình.

Tai-ác của Lời Nói gồm có:

Lời nịnh-hót; Lời hốp-tốp; Lời khoe-khoang, Lời thèo-lěo, Lời ba-hoa; Lời xuyên-tac

Sách dày 300 trang gồm 3 chương:

Chương I Nguồn gốc Lời Nói
(Derivation of the Word)

Chương II Cách Nói
(Direction of speech)

Chương III Cơ-đốc nhân Nói
(Christian talk)

Üng-hộ Án-phí 15\$00 / cuốn

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION

2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB:/SALVATIONVBC

TIN ĐỒN

"Hồi những người yêu-dấu của tôi, chúng ta đã có lời hứa đường ấy, thì hãy làm cho mình sạch khỏi mọi sự da-bản phản xác-thịt và phần thân-linh, lại lấy sự kính-sợ Đức Chúa Trời mà làm cho trọn việc nên thánh của chúng ta"

(II Cô-rinh-tô 7:1)

Đòn rắng: Tôi sống lăng-nhăng

Khoe mình đạo-đức ... ai bằng được tôi

Lại hay lên mặt dạy dỗ ...

Tôi nghe tôi cưng ... giận người vu-oan!

Đòn rắng: Tôi vốn tham-lam

Bất kỳ có lợi là làm ... tự-nhiên

Thấy tiền thì mắt sáng lên ...

Tôi nghe tôi cưng ... muốn điên muốn khùng!

Đòn rắng: Tôi hứa lung-tung

Hứa cho có hứa, hứa vung tám-tàn

Trầm điều tôi "cuội" cả trăm ...

Tôi nghe tôi cưng ... rửa thầm đứa phao!

Đòn rắng; Tôi tánh tự cao

Cho tôi là nhất, mặc dầu tôi ... ngu

Chê người, chê âu thứ hư ...

Tôi nghe tôi cưng ngất-ngu ... tin đồn.

Nhưng khi tôi tự xét lòng

Tin đồn chưa hẳn là không ... đúng mình.

Tường-Lưu

TÂM-TÌNH

* Tôi đã đọc cuốn "Năng-Lực Lời Nói". Phải thú thật với Mục-sư, tôi tạ-ơn Chúa vô-cùng. Chính Ngài đã xử-dụng cuộc đời và chức-vụ Mục-sư để phân-phái lời Chúa cho con dân Chúa. Các sách xuất bản của Mục-sư đã hướng-dẫn con-cái Chúa cách rõ-ràng theo Kinh-Thánh. Xin Cha từ-ái thêm ơn và sức để Mục-sư cứ viết tiếp.

Mục-sư trí-sự Đoàn-hưng-Qui – Douglasville, GA

* Qua cuốn Năng-Lực Lời Nói Mục-sư đã phân-tích Lời Nói thật sâu-sắc và thực-tế. Lắm khi chúng ta không để ý nêu dẽ mắc lỗi-lầm. Có dịp tôi sẽ dùng một số ý-tưởng và kiến-thức của Mục-sư trong bài giảng.

Mục-sư Lưu-đức-Thọ – Houston, TX

* Đọc Năng-Lực Lời Nói của Mục-sư. Tôi đã học được nhiều điều và thay đổi cách nói với chồng, với con và với cả người thân, bạn-bè. Chỉ mới áp dụng vài bí-quyet trong Năng-Lực Lời Nói, tôi đã đạt được thỏa-lòng, giải-tỏa được nhiều điều khó-khắn trong cuộc sống. Cảm-Ơn Mục-sư rất nhiều.

Bà Nguyễn-thiên-Minh – St. Louis, MO

* Tâm quan-trọng của Lời Nói đã được Mục-sư Phan-Thanh-Bình phân-tích, luận-bàn, dẫn-giải một cách rất khoa-học nhưng dễ hiểu và không kém phần sâu-sắc trong tác phẩm thứ 98 của Mục-sư có nhan-de Năng-Lực Lời Nói. Một cuốn sách quý, nên đọc và thích-hop cho mọi lứa tuổi.

Bác-sĩ Trần-quý-Trung – San Diego, CA

* Năng-Lực Lời Nói – đề-tài này dễ nói hơn viết. Mục-sư đã viết với một nội-dung phong-phú, manh-mẽ và rõ-ràng. Nhìn mục-lục cuốn sách, chúng ta tìm ngay được ý chính.

Mục-sư Nguyễn-thọ-Tuyễn – Milpitas, CA

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vì mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vì tiền công của tôi tôi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (Kt Rô-ma 3:23, 6:23; Èx-xi-ên 18:4)

"Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lai với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức." (Kt Rô-ma 3:20; Èp-hê-sô 2:8-9)

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (Kt Rô-ma 5:8; 1 Phê-rô 3:18)

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (Kt: Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đáng Cha sai đến. (Giăng 17:3)